

De Venneman

Bij ons hadden we vroeger nogal veel omgang met de Venneman. De naam de Venneman komt zeer zeker door het grote ven, dat daar vlak achter het huis was. Vroeger waren hier in de buurt veel grote en kleine vennen, zoals Haverstrengsvenne, Pouwelsvenne, Reuskesvenne, en onze venne. Daarnaast nog verschillende kleine vennen. Wat heb ik als jongen daar, in het voorjaar, vaak in rondgedwaald, eieren van grutto's en meeuwen zoeken. Ze zijn allemaal door drooglegging verdwenen en hiermee een onvervangbaar natuurschoon. De jongeren kunnen zelfs het vroegere bestaan hiervan niet vermoeden.

Zover wij weten was de vroegste bewoner Hendrikus Venneman. Zijn dochter Jannoa huwde met Haverstrengs Hein (Herder). Ze hadden geen kinderen. Hun arfstam (erfgenaam) huwde met Hermannes Groen. Zijn dochter Maria huwde met Jans Grooten.

Vroeger moesten wij er wel eens met een boodschap heen, en dan moest ik altijd kijken naar de prachtige vloer van veldkeien. Die was zo prachtig afgezet met witte en donkere keitjes. Deze veldkeien zie je nergens meer. Het heeft plaatsgemaakt voor eerst estrikken en later planken vloeren. Nu is het allemaal vloerbedekking.

Maar prachtig mooi was het. Ik kan mij geen vloerbekleding voorstellen, welke mij meer bekoord. Vennemans Hein hielp ons vroeger nog wel eens aardappels steken, hij kon altijd zo netjes werken. Ze hadden toen ook een knecht Anton de Wilde, die moest later onder dienst bij de Veldartillerie. Heinoom kwam bij winteravond wel eens praten. Ook kwamen ze wel eens op visite, en wij hoorden Heinoom zo graag vertellen van vroeger.

Marie Venneman heeft op een zondagmorgen een keer de beide benen gebroken, toen ze naar de kerk wilden. Ze hadden het paard, dat al an espant (ingespannen) was voor de kapkar, nog een emmer water willen geven. Ze hadden het paard daarom het hoofdstel even afgedaan, maar het paard ging er vandoor. Marie, die al in de kapkar zat, sprong eruit en brak de benen. Het paard lag een eind verder in de sloot. Heinoom zei later: "Ik dachte, ik wol det ie alle vier bene hadden e brukken."

Het oude huis is in 1939 afgebrand, en de nieuwe boerderij heet Zeldenrust.